

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2021 r. – Valve / Komisja**(Sprawa T-172/21)**

(2021/C 228/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Valve Corp. (Bellevue, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci L. Kjølbye, S. Völcker i G. Caldini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 75 final z dnia 20 stycznia 2021 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawy: AT.40413 – Focus Home, AT.40414 – Koch Media, AT.40420 – ZeniMax, AT.40422 – Bandai Namco i AT.40424 – Capcom) w całości lub w części;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i błędów co do okoliczności faktycznych przy stosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE w zakresie stwierdzenia istnienia porozumień/uzgodnionych praktyk między Valve a każdym z pięciu wydawców gier wideo, które to naruszenia i błędy wynikają z nieuzasadnionego rozszerzenia przez Komisję Europejską zakresu właściwego orzecznictwa w celu objęcia nim zachowania, które nie ma charakteru „uzgodnienia”, oraz błędnej oceny przedmiotowego zachowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa i błędów co do okoliczności faktycznych przy stosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE w zakresie dokonanego przez Komisję stwierdzenia, że zarzucane porozumienia/uzgodnione praktyki między Valve a każdym z pięciu wydawców gier wideo ograniczają konkurencję „ze względu na cel” w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, które to naruszenia i błędy wynikają z braku dokonania przez Komisję oceny nowości przedmiotowego zachowania, oraz błędnej oceny właściwego kontekstu prawnego i gospodarczego, mianowicie znaczenia dyrektywy o prawach autorskich, roli Valve jako platformy dwustronnej oraz charakteru odnośnych produktów i usług (cyfrowych gier wideo).

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2021 r. – Polynt / ECHA**(Sprawa T-207/21)**

(2021/C 228/44)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu, P. Sellar i S. Abdel-Qader)

Strona pozwana: Europejskiej Agencji Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej Europejskiej Agencji Chemikaliów z dnia 9 lutego 2021 r., w której utrzymano w mocy decyzję ECHA w sprawie propozycji przeprowadzenia badań dodatkowych w ramach oceny substancji o nazwie Bezwodnik heksahydro-4-metyloftalowy (sprawa A-015-2019) na podstawie art. 40 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady (zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”). Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Izba Odwoławcza naruszyła prawo, dokonując przeglądu zgodności z prawem decyzji ECHA TPE-D-2114483466-38-01/F z dnia 4 września 2019 r. w sprawie propozycji przeprowadzenia badań substancji o nazwie Bezwodnik heksahydro-4-metyloftalowy (numer WE 243-072-0 i numer CAS 19438-60-9) („4-MHHPA”);
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Izba Odwoławcza naruszyła prawo, stwierdzając, że badanie propozycji przeprowadzenia badań jest równoznaczne ze sprawdzeniem zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami;
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Izba Odwoławcza nie zastosowała właściwego kryterium oceny prawnej w celu przeprowadzenia analizy argumentów strony skarżącej, dokonała odwrócenia ciężaru dowodu w odniesieniu do wymogów określonych w kolumnie 2 sekcji 8.7.3 załącznika X do rozporządzenia REACH i nie odniosła się do argumentów strony skarżącej dotyczących ustaleń zawartych w dokumencie WHO „Concise International Chemical Assessment Document 75” [zwięzły przewodnik międzynarodowej oceny chemicznej 75];
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Izba Odwoławcza naruszyła lub niewłaściwie zastosowała art. 91–93 rozporządzenia REACH;
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do zarzutów strony skarżącej dotyczących naruszenia art. 13 TFUE, art. 25 rozporządzenia REACH oraz zasad ochrony dobrostanu zwierząt, proporcjonalności i dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2021 r. – Dorit / EUIPO – Erwin Suter (DORIT)

(Sprawa T-208/21)

(2021/C 228/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokatka E. Strauß)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Erwin Suter AG, Maschinenfabrik Retus (Kölliken, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego DORIT – rejestracja międzynarodowa nr 878 792